

ние ще се обяснимъ, ще видите (На вратата се чука) Иде нѣкой... моля ви се, г-це, станете, успокойте се... иде нѣкой (Втори путь се чука) Влѣзте!

Г-жа Масларска (влиза важно, величествено; хвърля строгъ погледъ на Христина и на Любеновъ)

Добъръ денъ, докторе!

Д-ръ Кондовъ

А, г-жо! Заповѣдайте, седнете, г-жо, моля ви се (Подава ѝ столъ).

Масларска

Вие имате гости. Чудни работи ставатъ, докторе. Срѣщамъ г-ца Фанка и Чунчевъ, хванали се подъ ржка, бѣрзатъ, бѣрзатъ и, знаете ли? — не тѣ, а азъ трѣбваше да ги поздравя. Не зная, други станаха хората, не е като на нашитѣ години.

Д-ръ Кондовъ

Не вѣрвамъ да е било нарочно, г-жо.

Масларска

Нарочно е, докторе, нарочно е. Ето г-ца Христина... не смѣта за нуждно дори да се поизправи. (На доктора) Едно време ние се срѣщахме съ кавалери въ присѫтствието на майкитѣ и бащитѣ си. А сега? (Къмъ Христина)